

det vilde fremkalde en Bestræbelse for at gøre Brevene saa lette og saa lidet omfangsrige som muligt, hvad der maatte anses for heldigt i forskellige Henseender. Dette Spørgsmaal kan imidlertid drøftes i Udvalget, og jeg har ikke noget udpræget Standpunkt paa det paagældende Omraade.

Flere af de ærede Talere har paa ny nævnt Spørgsmaalet om Indskrænkning af Lokalportoomraadet, og man synes fremdeles at have den Opfattelse, at det var bedst at gaa til dets fuldstændige Afskaffelse. Jeg kan nu ikke se andet, end at den Tankegang, der er udtrykt i Lovforslaget om en betydelig Indskrænkning af Lokalportoomraadet, betyder en Tilmærkelse til det Standpunkt, som ærede Medlemmer har indtaget i saa Henseende og for saa vidt maatte være at foretrække for den nuværende Ordning, og jeg er fremdeles meget ængstelig for at gaa saa vidt, som det er foreslaaet: fuldstændig at afskaffe Lokalportoen. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkræds (Hagbart Berg) gjorde sig til Talsmand for den samme Opfattelse, endda ud fra rent posttekniske Synspunkter, og fremhævede som det Maal, man maatte tilstræbe, den ensartede Porto for Forsendelser over hele Verden. Jeg tror nu ikke, man kan lægge det ind i den internationale Bevægelse, som det ærede Medlem her gør. Ogsaa Verdenspostforeningen indeholder den Tanke, at der findes Lokalportoomraader. Indenfor Verdenspostforeningen er der jo Grupper af Lande, mellem hvilke der gælder en lavere Takst end mellem de øvrige Grupper af Lande, og paa samme Maade kan man udmærket godt tænke sig indenfor Landets Grænser Lokalportoomraader, hvor det er lige saa rationelt at have en lavere Porto. Denne Stræben efter Ensartethed i Portoen har sin Berettigelse, saa længe den medfører en nedadgående Bevægelse. Naar det drejer sig om at reducere Portoen f. Eks. fra 50 til 20 Øre i det internationale Samkvem, er det jo ganske udmærket at tilstræbe det ensartede; men hvis vi tænker os, at vi for at faa en ensartet Porto, skulde betale 20 Øre baade i Ind- og Udland, kan man da virkelig ikke fremhæve dette som et Fremskridt, som noget, man skulde stræbe efter.

Det, ærede Medlemmer her er inde paa, er altsaa dette: Vi maa have ensartet Porto. Men hvorledes opnaas det? Opnaaedes det ved at sætte vor tidligere Porto fra 10 Øre ned til 5 Øre over hele Linien, kunde jeg kalde det et Kulturfremskridt, men saaledes er det jo aldeles ikke, dette skal købes paa Bekostning af Begunstigel-

ser, som nu nydes; det skal altsaa være saaledes, at Portosatsen 5 Øre skal opgives, man skal give 10 Øre over hele Linien for at faa ensartet Porto. Det er da virkelig ikke noget som helst kulturelt Fremskridt. Det vil jo ogsaa for $\frac{1}{5}$ af Landets Befolkning medføre en ganske betydelig Udgift, idet hele Hovedstaden jo falder ind derunder. Men maaske er det ogsaa Mening, at det skulde virke kulturelt fremmende paa den Maade, at Hovedstadens Befolkning blev Genstand for en saadan særlig Takstforhøjelse. Det vil jeg for mit Vedkommende meget fraraade. Det forekommer mig, at naar man stræber efter Ensartethed, skal man ikke gøre det ved at sætte Taksterne op, saa skal det ske ved at sætte de dyre Takster ned.

De ærede Ordførere har ogsaa omtalt det foreliggende Forslag om Indførelse af Giro-Systemet. Man har, saa vidt jeg har forstaaet, fra de fleste Sider Sympati for Forslaget, men den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Sigurd Berg) nævnedes dog som en Mulighed, at Spørgsmaalet skulde behandles i et særligt Lovforslag. Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) spurgte: Hvorfor skal Rigsdagen ikke have Indflydelse paa Giro-Ordnningen? Oprigtig talt var det, for at det skulde gaa lidt hurtigere. Men det maa maaske ikke gaa saa hurtigt her i Landet, man er jo ikke tilbøjelig til Hurtighed. Det var altsaa min Mening, at det maaske vilde gaa lidt hurtigere, hvis Rigsdagen vilde give Afkald paa den første Behandling af denne Sag og tillade Administrationen at indføre en saadan Ordning, hvis Karakter dog er angivet for Rigsdagen, at gøre sine Erfaringer og saa, naar disse er gjorte, forelægge Sagen til Rigsdagens Lovfæstelse paa et noget senere Tidspunkt. Det har været min Mening. Men hvis Rigsdagen ønsker at behandle Sagen i Enkelt-heder, er der naturligvis ikke andet for end at gaa ind paa dens Ønske, og det skal jeg altsaa ikke modsætte mig. Kun skal jeg bemærke, at der kan anstilles meget vidtløftige Overvejelser over et Spørgsmaal som dette. Man kan give sig til at vurdere de forskellige Systemer, der findes omkring i Udlandet; og det vil tage meget lang Tid, kan jeg forudsige Udvalget, at komme igennem dette Stof.

Det, som her foreligger, er ikke en Ordning taget nøjagtigt efter nogen anden Stats, men det er meget rigtigt, som det ærede 24de Medlem for Hovedstaden (Theodor Jensen) anførte, at den i høj Grad har den østerrigske Ordning til Mønster. I Mod-